

23

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lutego 1956 r.

w sprawie kwalifikacji, warunków i trybu udzielania zezwoleń na obsługiwane aparatów do wyświetlania filmów.

Na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o kinematografii (Dz. U. Nr 66, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. Aparaty do wyświetlania filmów w teatrach świetlnych i innych punktach publicznego rozpowszechniania filmów mogą obsługiwać tylko kinooperatorzy, którzy uzyskają zezwolenie Centralnego Urzędu Kinematografii.

§ 2. Ustanawia się trzy kategorie zezwoleń:

- 1) zezwolenie I kategorii uprawniające do samodzielnego obsługiwania wszystkich rodzajów aparatów do wyświetlania filmów;
- 2) zezwolenie II kategorii uprawniające do samodzielnego obsługiwania przenośnych, normalno- i wąskotaśmowych aparatów do wyświetlania filmów oraz do obsługiwania aparatów innych rodzajów pod nadzorem kinooperatora posiadającego zezwolenie I kategorii;
- 3) zezwolenie III kategorii uprawniające do samodzielnego obsługiwania wąskotaśmowych, przenośnych aparatów do wyświetlania filmów.

§ 3. Zezwolenia będą wydawane osobom, które:

- 1) ukończyły 18 lat życia i posiadają odpowiedni stan zdrowia;
- 2) posiadają wymagane wykształcenie;
- 3) odbyły odpowiednią praktykę i szkolenie oraz
- 4) złożyły z pomyślnym wynikiem przepisany egzamin przed właściwą komisją egzaminacyjną dla kinooperatorów.

§ 4. Prezes Centralnego Urzędu Kinematografii powoła komisje egzaminacyjne dla kinooperatorów.

§ 5. Zezwolenie może być cofnięte przez Centralny Urząd Kinematografii czasowo lub na stałe.

§ 6. Prezes Centralnego Urzędu Kinematografii w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kultury ustali w drodze zarządzenia:

- 1) zakres wykształcenia, praktyki, wyszkolenia oraz egzaminu w zależności od kategorii zezwolenia, o które ubiega się kinooperator;
- 2) organizację komisji egzaminacyjnych dla kinooperatorów, skład osobowy tych komisji i tryb odbywania sesji egzaminacyjnych oraz wysokość taksy egzaminacyjnej;
- 3) wymagania, jakim powinny odpowiadać:

- a) podanie o dopuszczenie do egzaminu na kinooperatora,
- b) wniosek o zezwolenie na obsługiwane aparatów do wyświetlania filmów;

- 4) przypadki, w których zezwolenie może być cofnięte czasowo lub na stałe.

§ 7. 1. Przepisów niniejszego rozporządzenia nie stosuje się przy obsługiwaniu aparatów do wyświetlania filmów w wojsku przez żołnierzy w czynnej służbie wojskowej.

2. W przypadkach przewidzianych w ust. 1 zezwolenia wydają organy wojskowe w trybie i na zasadach określonych w przepisach wojskowych.

3. Osoby, które przedstawią dowód uzyskania uprawnień do obsługiwania aparatów do wyświetlania filmów w wojsku, otrzymają zezwolenia odpowiedniej kategorii zgodnie z przepisami § 2.

§ 8. Zezwolenia stałe, wydane na podstawie przepisów dotychczasowych, podlegają wymianie na zezwolenia I kategorii określone w § 2.

§ 9. Termin wygaśnięcia ważności zezwoleń tymczasowych, wydanych na podstawie dotychczasowych przepisów, oraz tryb i warunki uzyskiwania zezwoleń przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu określi Prezes Centralnego Urzędu Kinematografii w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kultury.

§ 10. Centralna Rada Związków Zawodowych w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Kinematografii określi, które kategorie zezwoleń (§ 2) uprawniają do uznania ich posiadaczy za egzaminowanych mechaników kinematograficznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 4 lutego 1948 r. o zaliczeniu egzaminowanych mechaników kinematograficznych do kategorii pracowników umysłowych (Dz. U. Nr 9, poz. 65).

§ 11. Traci moc rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 lipca 1952 r. w sprawie kwalifikacji, warunków i trybu udzielania zezwoleń na zawodowe obsługiwane aparatów do wyświetlania filmów (Dz. U. Nr 34, poz. 243).

§ 12. Do czasu wydania przepisów przewidzianych w § 6 zachowują moc dotychczasowe przepisy wykonawcze ze zmianami wynikającymi z przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

24

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 stycznia 1956 r.

w sprawie wykonania art. 33 dekretu o zobowiązaniach podatkowych.

Na podstawie art. 33 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organ finansowy ma prawo zgłoszenia właściwemu wykonawcy narodowego planu gospodarczego wniosku o przyjęcie na rzecz Państwa w trybie przepisów dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. z 1952 r. Nr 4, poz. 31) majątku jednostki go-

spodarki nie uspołecznionej, posiadającej zaległości podatkowe.

§ 2. Jeżeli w wyniku przeprowadzenia postępowania wywłaszczeniowego zostanie przyznane wywłaszczonemu odszkodowanie w gotówce, ulega ono przekazaniu organowi finansowemu na pokrycie zaległości podatkowych, o których mowa w § 1.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Finansów: T. Dietrich